

[Jes Lunde]

men det har SF også løbende advaret regeringen imod.

Niels Helveg Petersen (RV):

En nedbringelse af statsgælden må være et af målene for den økonomiske politik, men langtfra det eneste. Nedbringelse af ledigheden gennem en vækst i vores økonomi, som drives af eksportfremgang, er et andet meget vigtigt mål. Det forudsætter igen forbedring af konkurrenceevnen, og et af midlerne til at opnå det er lav inflation og lav rente, og det må selvfølgelig ligesom fortsatte overskud på betalingsbalancen være vigtige mål for den økonomiske politik. Et nyt mål for den økonomiske politik, som er blevet mere aktuelt og accepteret i de senere år, er, at den vækst, vi skal have i vores økonomi, skal være bæredygtig i forhold til miljøet. Nedbringelse af statsgælden er altså kun ét af en række mål, som man må stille op for, hvad den økonomiske politik skal føre til.

Den indenlandske statsgæld har i tidens løb været diskuteret voldsomt, og på en vis måde kan man sige, at det er penge, som den ene lomme skylder den anden lomme; der er nogle danskere, der skylder nogle andre danskere de penge.

De, der har statsobligationerne, får penge fra dem, som ikke har statsobligationerne, og hvis vi ser på, hvem der har statsobligationerne, hvem der altså har foretaget opsparingen, er det da rigtigt, som hr. Jes Lunde sagde, at der selvfølgelig er private, der af deres løbende indkomst har foretaget en opsparing i statspapirer. Der er mange, der f.eks. igennem kapitalpensionsordninger og livsforsikringer har købt sig ind og altså derved er besiddere af statsobligationer. Jeg har ikke tal på rede hånd, men jeg vil dog bare sige, at jeg synes, at hr. Jes Lunde glemmer den meget betydelige del af opsparingen i obligationer, som finder sted igennem pensionsordninger, og derfor kan man sige så meget, at den indenlandske statsgæld betales af dem, som ikke har en privat opsparing, privat kapitalpension eller livsforsikring, og som ikke har en pensionsordning knyttet til deres job. Derved har statsgælden selvfølgelig betydelige fordelingsmæssigt uheldige virkninger, og også af den grund er det selvfølgelig meget ønskeligt at nedbringe den samlede statsgæld. Det kan ikke gøres ved kun at fokusere på statsgælden, det skal ske

ved større vækst i vores økonomi, samtidig med at vi bevarer overskuddet på betalingsbalancen.

Jeg synes, det hverken er tilstrækkeligt eller rigtigt at beskrive hovedopgaven i den økonomiske politik, som hr. Kim Behnke gjorde det, og som den også fremgår af dagsordenen, og derfor agter vi at stemme imod denne dagsorden.

Lysholm Christensen (KRF):

Da partiets ordfører, hr. Kofod-Svendsen, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne fremføre følgende:

Der er mange skræmmende tal i denne debat. Det er ikke hyggelig læsning, vi får præsenteret her fra både den ene og den anden side, og Fremskridtspartiet har ganske ret i, at statens gæld virkelig er et problem.

Jeg vil godt rette en tak til økonomiministeren for den redegørelse, vi fik i begyndelsen af debatten; det var en udmærket historisk oversigt over udviklingen i statens gældsætning og også en præcis analyse af de fordelingsproblemer, der følger af den store gæld. Vi er fuldstændig enige med ministeren i påvisningen af gældens aktivitetsbegrænsende virkning og også virkningen på skattetryk og arbejdsløshed. Det er nogle meget uheldige virkninger, vi får af denne store gældsbyrde.

Vi glæder os også over, at der trods alt er sket i hvert fald en opbremsning i statens gældsætning her på det sidste, og specielt på udlandsgældens område kan vi se en klar forbedring, dvs. en tilbagebetaling af noget af gælden. Vi håber, at denne positive udvikling kan fortsætte, og jeg skal straks på Kristeligt Folkepartis vegne tilsige vores positive medvirken til at arbejde videre på den politik, som regeringen har lagt frem i de senere år, idet vi finder, at der her er nogle gode elementer til løsning af problemet.

Det er ikke nogen let opgave, det tager tid, og det klares ikke bare på kort tid og ved snup-tagsløsninger. Derfor må vi klart tage afstand fra de forslag, som Fremskridtspartiet har lagt på bordet i de senere år i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Vi løser ikke disse store problemer ved at nedlægge Kulturministeriet eller Kirkeministeriet eller ved en sponsorering af kongehuset.